

Viděl jsem lodě v přístavu připravený k vyplutí.
Našel jsem si skvělou zábavu, přeřezat lana napnutý.
Lodě vypluly a já věděl kam.
Stanice cílový páchly kořistí.
Možná vrátí se, já nečekám.
Čekání činí mě nejistým.
Zprávy hlásaly novou krajinu plnou bohatství.
Neváhej, seber celou rodinu a
běž do nové země svého Boha ctít.
Mezitím se událo tolik smutných věcí,
proto nemůže být tahle píseň veselá.
Starý známý budování škatulek a klecí,
kam uzamkne se každá civilizace omšelá.
I když jako jeden z mnoha můžu cítit vinu
nad tím kam se vývoj smutně ubírá,
raději s ostatními v jeden chrchel splynu
a sleduju co všechno umírá.
Zdá se nemožný zpátky vrátit čas,
o pár životů, o pár staletí,
přesto stává se, že stejnou chybu zas
opakuju jednou, 2x, po 3., po 4...
Na světě je teď mnoho oblastí plnejch bohatství,
jejichž lid tyje z cizích bolestí
a na hrobech staré země svého boha ctí.